

שעור ששי: משפחה עובדת

בקר טוב!

עכשו בקר. השעה שש. יצחק פרמי קם בשעה שש בבקר. יצחק פרמי פועל. הוא עובד בבית-חרשת. גם חנה קמה בשעה שש. יצחק מתרחץ בבקר, לובש בגד עבודה, אוכל ארוחת-בקר והולך לעבודה בשעה שבע.

חנה נותנת לילדים ארוחת-בקר. הילדים הולכים לבית-הספר וחנה הולכת לעבודה. חנה עובדת רק ארבע שעות. היא עובדת משעה תשע עד שעה אחת בצהריים. אחרי העבודה באה חנה הביתה והילדים באים מבית-הספר. הם אוכלים יחד ארוחת-צהריים. יצחק עובד שמונה שעות. הוא גומר את העבודה בשעה ארבע.

בערב, אחרי ארוחת-הערב, יושב יצחק וקורא עתון. הילד הקטן עושה שעורים עם הילד הגדול וחנה עובדת בבית. חנה עובדת לפני הצהריים, חנה עובדת אחרי הצהריים וגם בערב.

רָחֵל וְשָׂרָה עוֹלוֹת חֲדָשׁוֹת. הֵן עוֹבְדוֹת בְּבֵית-חֲרָשֶׁת. רָחֵל וְשָׂרָה פּוֹעֵלוֹת. הֵן קָמוֹת בְּשֵׁשׁ בְּבִקְר וְהוֹלְכוֹת לְעִבּוּדָה. בְּשָׁעָה אַרְבַּע הֵן גּוֹמְרוֹת אֶת הָעִבּוּדָה וְהוֹלְכוֹת הַבֵּיתָה. בְּעָרֵב הֵן הוֹלְכוֹת לְאַלְפָּנִית וְלוֹמְדוֹת עֵבְרִית. הֵן מְדַבְּרוֹת, כּוֹתְבוֹת וְקוֹרְאוֹת מֵעַט עֵבְרִית. "אֲמֵן תְּלַמְּדוֹת טוֹבוֹת" – אָמַר הַמּוֹרֶה לְרָחֵל וּלְשָׂרָה, "אֲמֵן עוֹבְדוֹת וְגַם לוֹמְדוֹת!"

לָאן אַתָּה הוֹלֵךְ הָעָרֵב?
 – עָרֵב טוֹב, חֵבֵר!
 – לָאן אַתָּה הוֹלֵךְ הָעָרֵב?
 – הָעָרֵב אֲנִי הוֹלֵךְ לְתִיאָטְרוֹן.
 – וּמָה אַתָּה עוֹשֶׂה הָעָרֵב?
 – אֲנִי לֹא הוֹלֵךְ לְתִיאָטְרוֹן;
 יֵשׁ לִי חֲמִשָּׁה יְלָדִים –
 יֵשׁ לִי תִיאָטְרוֹן בְּבֵית!

אֲנִי קָם, מְתַרְחֵץ, לוֹבֵשׁ בְּגָד, אוֹכֵל אַרוּחַת
 בְּבִקְר וְהוֹלֵךְ לְעִבּוּדָה.

מָה אַתָּה עוֹשֶׂה בְּבִקְר?

בְּבִקְר אֲנִי קָמָה, מְתַרְחֵצָת, לוֹבֵשֶׁת
 שְׂמֹלָה, אוֹכֵלֶת אַרוּחַת-בְּבִקְר וְהוֹלְכֶת
 לְעִבּוּדָה.

מָה אַתָּה עוֹשֶׂה בְּבִקְר?

תְּרַגֵּל

מָה הוּא עוֹשֶׂה בְּבִקְר? מָה אַתֶּם עוֹשִׂים בְּבִקְר? מָה הֵן עוֹשׂוֹת בְּבִקְר?
 מָה הִיא עוֹשֶׂה בְּבִקְר?

נִקְבָּה

יַחֲדָה: תְּלַמֵּדָה טוֹבָה, תְּמוּנָה יְפָה, יְלֵדָה גְּדוֹלָה, מוֹרָה טוֹבָה.
 רְבוּת: תְּלַמִּידוֹת טוֹבוֹת, תְּמוּנוֹת יְפוֹת, יְלָדוֹת גְּדוֹלוֹת, מוֹרֵ-טוֹב.
 אֲנִי, אַתָּה, הִיא - עוֹבְדָת, הוֹלְכָת, גּוֹמְרָת, יוֹדַעַת.
 אֲנַחְנוּ, אַתָּן, הֵן - עוֹבְדוֹת, הֵן, וְת, וְת, וְת.

זָכַר Maschile

- תְּלַמֵּד אֶחָד
- שְׁנֵי סִפָּרִים
- שְׁלוֹשָׁה חֲבָרִים
- אַרְבָּעָה שְׁעוּרִים
- חֲמֵשָׁה יְלָדִים
- שֵׁשׁ חִילּוֹת
- שִׁבְעָה חֲבָרִים
- שְׁמוֹנֵה תְּלַמִּידִים
- תְּשַׁע שְׁעוּרִים
- עֶשְׂרֵה פּוֹעֲלוֹת

מְסַפְּרִים: נִקְבָּה

- 1. תְּלַמֵּדָה אַחַת
- 2. שְׁתֵּי מַחְבְּרוֹת
- 3. שְׁלוֹשׁ תְּמוּנוֹת
- 4. אַרְבַּע כְּתוּת
- 5. חֲמֵשׁ יְלָדוֹת
- 6. שֵׁשׁ חִילּוֹת
- 7. שִׁבְעַת חֲבָרוֹת
- 8. שְׁמוֹנֵה תְּלַמִּידוֹת
- 9. תְּשַׁע שִׁיחוֹת
- 10. עֶשְׂרֵה פּוֹעֲלוֹת

א. יוֹשֶׁבֶת בַּבַּיִת, ב. יוֹשֵׁב עַל הַבַּיִת,
 ג. הוֹלֵךְ מִן הַ-, ד. הוֹלֵךְ אֶל הַ-.
 עוֹמֵד עַל-יְד הַ-.

בַּיִת 2. קָם
 3. עוֹמֵד, 4. הוֹלֵךְ.

בָּא בְּרוּךְ הַבָּא! מֵאֵין בָּאתָ (בָּא אַתָּה) וּלְאֵן אַתָּה הוֹלֵךְ?
 עוֹשֶׂה מָה אַתָּה עוֹשֶׂה בְּעָרְבִי? מָה אַתָּ עוֹשֶׂה? הֵם עוֹשִׂים.
 מָה עוֹשֶׂה הַפּוֹעֵל? הַפּוֹעֵל עוֹבֵד, הַפּוֹעֵלֶת עוֹבְדֶת.
 אֵל אֲנִי הוֹלֵךְ אֶל (ל-) בֵּית-הַחֲרֹשֶׁת. אֵל בֵּית-הַסֵּפֶר.
 אַחֲרֵי שֶׁבַת בָּא יוֹם רִאשׁוֹן. אַחֲרֵי הַשְּׁעוֹר בִּכְתָה אֲנִי לומד
 בְּבֵית. אַחֲרֵי הָעֵבוּדָה אֲנִי הוֹלֵךְ הַבֵּיתָה.
 עִם הוּא בָּא עִם חֵבֵר. הִיא לומֶדֶת עִם הַחֵבֵר הַזֶּה בְּאֶלְפֵן.
 לְאֵן אַתֶּם הוֹלְכִים? אִיפֹה אַתֶּם עוֹבְדִים? לְאֵן, חֵבֵר?
 גּוֹמֵר חֲנָה גּוֹמֶרֶת אֶת הָעֵבוּדָה בְּצִהְרִים בְּשַׁעֲה אַחַת,
 גּוֹמֵר הִיא גּוֹמֶרֶת אֶת הָעֵבוּדָה בְּשַׁעֲה תִשְׁעֵ.

רְשִׁמָה 6

עִם	עוֹלָה	בֵּית-חֲרֹשֶׁת	מְתַרְחֵץ	LAVARSI
אַחֲרֵי	עוֹשֶׂה	אַרוּחָה	בְּקָר	dopo
אַתָּן	גּוֹמֵר	עֵתוֹן	צִהְרִים	Finire
הֵן	נוֹתֵן	קָם	עָרְבִי	alzarsi
הַבֵּיתָה	שִׁמְלָה	לְאֵן?	פּוֹעֵל	venire d. opera, agisco
אַחֲרֵי-כֵן	אֵל	עוֹבֵד	עֵבוּדָה	poi
יֵשׁ לִי	בְּגָד	לּוֹבֵשׁ	אוֹכֵל	venire u. indossare